

SALVADOR ESPRIU

poemes · amb la veu del poeta

Unes poques paraules no expliquen l'obra d'un poeta com l'autor de **El caminant i el mur**, però uns quants poemes sí que ens donen la nota dominant en l'obra. Salvador Esriu aconsegueix per a la poesia catalana la realització lírica d'un nou univers, la clau del qual és el patetisme d'una lúcida meditació de la mort, l'acte vital per excel·lència. Una meditació que vol dir acceptar tant l'esdevenir com el romandre temporals. I així, la poesia de Salvador Esriu manifesta igualment la preocupació i l'ocupació de les coses de l'esperit, del «jo» acordat amb la condició humana, així com la peripècia de l'home en el seu diàleg amb els altres homes.

L'obra de Salvador Esriu té una plenitud en la qual l'element líric i l'element èpic es fonen per tal d'oferir una imatge de l'home total, segons el poeta ha pogut conèixer-lo en conèixer-se. Aquesta meditació de la mort esdevé una meditació de la vida, un arriscat i noble assumir la inevitablement dramàtica tasca de l'existència quotidiana. I en el «jo» del poeta hi ha el «nosaltres».

Salvador Esriu transcendeix, amb la seva obra, les fronteres d'una limitació lingüística. I no tan sols perquè els seus poemes han estat traduïts a d'altres llengües, sinó perquè són ecumènics en llur significat i en l'assoliment de llur forma artística.

Novament les lletres catalanes s'universalitzen gràcies a un poeta. I aquesta vegada ho devem a Salvador Esriu.-**Enric Badosa.**

LLIBRE DELS MORTS.

MIRA QUE PASSES SENSE SAVIESA
PEL VELL CAMÍ FRESSAT, TAN SOLS UN COP,
I QUE LA VEU DE SORTE CRIDARÀ
EL SECRET NOM QUE PORTA EN TU LA MORT.
NO TORNARÀS. RECORDA, NO T'APARTIS,
MENTRE FAS VIA, DEL QUE TAN SENZILL
ÉS D'ESTIMAR: AQUEST BLAT I LA CASA,
EL BLANC SENYAL DE BARCA DINS DEL MAR,
EL LENT OR DE L'HIVERN AJAÇAT A LES VINYES,
L'OMBRA D'UN ARBRE DAMUNT L'AMPLE CAMP.
OH, SOBRETOT ESTIMA LA SAGRADA
VIDA DE L'ARBRE I LA REMOR DEL VENT
A LES BRANQUES QUE S'ALCEN VERS LA LLUM!

SALVADOR ESPRIU.

1.963.

**Salvador Espriu, poemes
amb la veu del poeta**

cara 1	Ish, Isha, Eli, Elis!	211
	Una vella resposta que t'haurà de servir	212
	Pel meu mirall, si vols, passen rares semblances	218
	Amb música ho escoltaries potser millor	214
cara 2	Una closa felicitat és ben bé del meu món	216
	Spiritual, amb la trompeta de Louis Armstrong	221
	Llibre dels morts	224
	So de cornamusa a la dansa final	228

selecció de poemes **Enric Badosa**

C. L. N.º 6 33¹/₃ r. p. m.

Copyright by Ediphone CCC

Printed in Spain

Dip. Leg.: T. 431 - 1963

Portada: J. Fornas

GABRIEL GIBERT - TARRAGONA